

2001 sit arbejde med en status over omfanget af vold mod kvinder og anbefalinger til initiativer til bekæmpelse af volden. Den nuværende regering finder, at arbejdsgruppens resultater udgør et godt fundament for at udarbejde en handlingsplan mod volden. Regeringen vil derfor i 2002 præsentere en omfattende national handlingsplan, som på kort og lang sigt vil styrke den tværfaglige og helhedsorienterede indsats på området.

Handel med kvinder

Murens fald og den økonomiske situation i Østeuropa har medvirket til, at østeuropæiske kvinder i stigende omfang rejser til Vesteuropa, hvor de ender i prostitution og anden sexindustri. En stor del af disse kvinder er ofre for en omfattende menneskehandel med rødder i den organiserede kriminalitet.

Handel med mennesker er strafbar ifølge dansk lov. Men fænomenets grænseoverskridende karakter gør denne type sager meget svære at efterforske og forebygge. Der kræves både en national og international indsats. Regeringen har underskrevet en FN tillægsprotokol om handel med mennesker, og EU-landene har et tæt samarbejde med henblik på at sikre en styrket fælles indsats mod menneskehandel. Danmark arbejder desuden sammen med myndigheder og NGO'er i Norden. I Østersø-regionen gøres der en indsats mod handel med kvinder igennem politisamarbejdet »Baltic Sea Task Force«, hvor Danmark i øjeblikket har formandskabet.

Regeringens indsats til bekæmpelse af handel med mennesker tager udgangspunkt i den trestrengede strategi: 1) Retsforfølgelse af bagmændene, 2) Forebyggelse af handlen og 3) Støtte til ofre for kvindehandel.

Den tværministerielle arbejdsgruppe om vold mod kvinder og handel med mennesker har indsamlet undersøgelser og erfaringer med bekæmpelse af handel med kvinder. På baggrund af arbejdsgruppens arbejde og anbefalinger vil ligestillingsministeren i samarbejde med de andre involverede ministre i år præsentere en national handlingsplan med konkrete forslag til den fortsatte indsats på området.

Kvinder og mænd på samfundets bund

Danmark er et rigt land med et højt velfærdsniveau. Alligevel er der mennesker, der falder igennem det sociale sikkerhedsnet og ender på samfundets bund. Alt for mange mennesker er ensomme, fattige og uden håb for fremtiden.

Meget tyder på, at den sociale udstødning rammer kvinder og mænd forskelligt. Udstødte mænd er ofte synlige i gadebilledet, hvor de vækker foragt eller medynk, mens udstødte kvinder typisk sidder derhjemme og derfor ikke oplever den samme offentlige opmærksomhed. 80 procent af de hjemløse og 90 procent af tiggerne er mænd. Vi ved ikke, hvor mange kvinder, der frister en kummerlig tilværelse bag hjemmets fire vægge. Særligt ældre enlige kvinder synes at være udsatte for isolation.

Regeringen ønsker at styrke indsatsen for mennesker på samfundets bund. Jo mere vi ved om kønsforskellene blandt de udstødte, jo bedre kan vi målrette indsatsen. Er der for eksempel behov for en særlig indsats for de »usynlige« kvinder?

Kvinder i politik og ledelse

Kvinder har i snart 100 år kunnet stemme til og vælges ind i de kommunale råd. Alligevel udgør kvinder stadig kun omkring en fjerdedel af de valgte medlemmer af amtsråd og kommunalbestyrelser, og kun hver trettende borgmester er kvinde. Ved det sidste valg i november 2001 faldt kvindeandelen i amtsrådene endda fra 29 procent til 27 procent.

Heldigvis var der ikke tilbagegang over hele linjen. I kommunalbestyrelserne steg kvindernes andel en smule fra 26 til 27 procent og i Folketinget fra 37 til 38 procent. Kvindeandelen i parlamentet ligger blandt de højeste i verden.

På arbejdsmarkedet er udfordringen større. Kun hver femte leder er kvinde. Også i foreninger og organisationer har kvinder svært ved at få indflydelse på beslutninger på lederniveau. Senest har der været fokus på kvinderepræsentationen i idrætsverdenen. I Danmarks Idræts-Forbund er der kun én kvinde blandt de 10 bestyrelsesmedlemmer – på trods af at kvinderne udgør 40 procent af medlemmerne.

Regeringen beklager den lave repræsentation af kvinder i politik, erhvervsliv og idræt. Ressourcer går tabt, når kønsfordelingen er for skæv. Desuden betyder kvinders og mænds forskellige erfaringer og interesser, at væsentlige dimensioner af samfundslivet holdes ude, når kvinderne ikke deltager i beslutningerne.

Regeringen ønsker at forbedre rammerne for kvinders aktive deltagelse i beslutningsprocesserne og vil derfor tage initiativ til en bred debat og dialog med organisationer, foreninger og virksomheder om temaet.